

Az előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 5 ft — kr.
Fél évre . . . . . 2 " 50 "
Negyed évre . . . . . 1 " 25 "

Közsegeknek, körjegyzőknek és néptanítóknak:

Egész évre 4 forint, felévre 2 forint.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetheti és egyes lapellátásokat vehet a kiadóhivatalban, **TRAUB B. és Társa, VALENTIN Károly, BOHM M., LUZSOVICS L., WEIDINGER N. (Domján I.)** üzletében és a fűdohánytűzsdében.

Hirdetések:

mindentör árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyiltérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Karlsbadon:

Barek J. és társa Erfurtban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignac Frankfurtban, Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bécs.

Magyarországban:

Eckstein Bernát Goldberger A. V.
Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá"-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utcaiban levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem a latnak vissza.

A választási visszaélések ellen.

Közeledvén a választások ideje, a nemesebb gondolkodásuaknak önkénytelenül is azon lélekjárásra irányul figyelmük, mely a képviselő választások alkalmával az egész országban ütik és a mely választási visszaélések név alatt ismeretes.

Nincs ország, Anglia kivételével, melyben az etetés-ítás, a szavazat vétel-eladás, a szavazás tekintetéből való terrorizálás stb. stb. oly szemérmelenül gyakoroltatnék, mint nálunk. Meg kell mindjárt jegyeznünk, hogy ezen nemtelen eszközök igénybevételéhez minden párt különbség nélkül nyul. Eszünk ágában sines itt ezt a kérdést a pártok színezete szempontjából vitálni meg. Mi úgy vagyunk meggyőződve, hogy e tekintetben minden párt bűnös, mert minden pártban fordultak elő választási visszaélések segélyével megejtett választások. Épen azért azt hisszük, hogy minden pártnak érdekében, sőt seplőtelen politikai hírneve szempontjából előadhatalatlan kötelességében áll mindent elkövetni, hogy a társadalmi korrupciónak ezen neme, mely teljesen a képviselő és képviselőjelöltek kezében van — bármi féle eszközzel kiküszöböltessek.

Már most az a kérdés, miképen? Mindenekelőtt anyagilag fogva fel a kérdés, a visszaéléseket író rendszernek általánosnak kell lennie, azaz: a választási visszaélések minden nemére ki kell terjednie. Mert nemcsak az a visszaélés, a melyik pénzbe kerül — sőt ez nem is olyan veszedelmes, mert nem minden képviselőjelöltnek van pénze — hanem a választási visszaélések egyik legfontosabb és egyúttal legveszélyesebb nemét az ugynevezett terrorizmus képezi, azaz: a jogtalan, durva, brutális tények elkövetésével összekötött azon eljlesztés, melyet a fanatizált tömeg gyakorol a választók épen azon műveltebb tagjaira, kiknek szavuk — ha ponderálva volna — minden esetre többet nyomna, mint a tömeg azon választóié, kiknek kapacitálása a pálinka és bor ereje szerint történik. És ez az egyetlen egy irány az, mely a kisebbségek terhére esik és a melyet a mult választások alkalmával a különböző ellenzék szelében-hosszában alkalmaztak, hol a boltoknak betörésével, hol a szőlőknek kivágásával, hol a kévében fekvő termésnek elégetésével, hol végül becstelenné tették elkövetésének fenyegetésével a műveltebb választók ellen. A visszaélések ezen

nemét tehát a választási visszaéléseket megszüntetni hivatott törvényből kihagyni nem szabad.

A mi pedig azt a kérdést illeti, hogy mely alakban történjék a választási visszaélések elleni fellépés, feltétlenül helyeselnünk kell azon szándékot, hogy erre néve egy külön törvény alkottassék. Ezen törvény legnevezetesebb intézkedését fogja képezni az, hogy egy a szenvedő, azaz a megválasztási, valamint a cselekvő, azaz a választói képesség elvesztése lesz benne büntetés gyanánt felvéve azokra vonatkozólag, kik a választások alkalmával elkövetett visszaélések okozói gyanánt bizonyulnak. Örömmel fogjuk tognadni ezt az intézkedést, mert nem képzelhetünk nagyobb és érzékenyebb büntetést, mint azt, ha épen azon egyén, ki ezeket költött megválasztása érdekében, elveszti azt a jogot, hogy képviselő lehessen, valamint nem képzelhető nagyobb kellemetlenség és szegény azokra néve, kik akár mint fizetett kortesek, akár mint fizetett választók — áruba bocsátott szavazataikkal areul csapva az állampolgári tisztességet — egyszerre elvesztik a jogot a szavazásra. És a mennyiben a cselekvő választási-jog büntetés-képeni elvesztése az egész kerületre is ki fog terjesztetni — a mint ez Angliában tényleg meg is van már, hol minden országgyűlésen egy-pár kerület — reá szabott büntetés folytán — nincsen képviselve — ez olyan hatását el nem téveszthető memento lesz, melylyel szemben alig támad valakinek bátorsága a visszaéléshez nyulni.

A mi végül azon vesszőparipát illeti, melyen Apponyi vezetése mellett most az egész ellenzék nyargal és amely abban áll, hogy a választási visszaélések feletti bíraskodást — a kir. Curia, mint független bíróság kezelje, erre néve meggyőződésünk, hogy mindenestre helyesebb és biztosabb lenne az, ha a visszaélés megtorlatlanul nem marad mint most, a mikor a visszaélések ügyében maga a képviselőház ítél, helyesebb: nem ítél, mert a kérvénnyel megadott választások ellen beadott folyamodványok az engedékeny igazolási szabályok szerint alaki okokból nem vétetnek és nem vétethetnek tekintetbe. De a kuriai bíraskodásnak is megvannak a maga komoly hátrányai. Először nem tanácsos a kir. kuriát a pártarcok szinpadára vonni; maradjon az a jognak bírója és ne ítéljen a politika felett. Mig ugyanis a parlamenti élet lényegét

a pártok tisztaság képezi, a bíróságtól, főleg olyan magas bíróságtól a politikai gyanúsításnak még árnyékát is távol kell tartani. — A mi a parlamentnek szabad, sőt nélkülözhetetlen, az nem lehet megengedve az ország legfőbb bíróságának. Pedig ott épen ugy husból és vérből álló emberek ülnek, mint a parlamentben.

De lehet igenis a parlamenttől, mint par excellence politikai testülettől azt kívánni, hogy akkor, mikor itél — nevezetesen a választási visszaélések eseteiben — öltse magára a bíraskodásnak azon nemes és tiszteletre méltó tulajdonait, a melyekkel egy bíróság bír. A bíróságtól nem lehet ugyan azt kívánni, hogy politikát üzzön, de a parlamenttől meg lehet követelni, hogy igazságosan ítéljen. És ha a képviselőház illetékes bíráló bizottságai, nem a pajtáskodás, nem az okadatolatlan kollegi-állítás, hanem a törvényből merítendő szigorú igazságosság motívumai által fognak vezetetni a választási visszaélések megítélésében, akkor senkinek sem fog eszébe jutni azt sürgetni, hogy a választási visszaélések ügyeiben a kir. Curia bíraskodjék.

Tehát nem „kéz kezét mos“-féle eddigi pajtáskodó, hanem igazságos törvényi rendszer szerint bíráljon a képviselőház és akkor elnémul a képviselőház jogainak esorbítására irányuló törekvés s ez második s egyúttal legfőbb okunk a curiai bíraskodás ellen, mert az a parlamentnek oly jogát semmisítené meg, mely az alkotmány-jogok egyik legfőbbjé képezi, melynek fenntartása a parlament hatalmát lényegesen növeli, melynek eltörlésére semmi okunk nincs s melynek megszerzésére, ha nem volna meg, mindent el kellene követnünk.

Városi közgyűlés.

— 1887. február 28. —

A legutóbbi közgyűlést közérdekűvé első sorban ismét a színház építésének ügye tette és hogy mennyire kívánja közönségünk ez ügy mielőbbi sikeres megoldását, kitűnik azon általános, majdnem lázas érdeklődésből, melyet az ügy iránt tanusít.

Azzal tisztában voltunk és kell is lenni, hogy minden kulturális cél elérésénél a ridog számítás és szűkmárku takarékoság felett a hazafias lelkesedésnek és magasabb rőptü áldozatkészségnek győznie kell és egy város gazdálkodási rendszerében nem lehetnek egyedül irányadók egy szűkkeretű családi gazdaság elvei, mert itt az egyéni tehetségen túlerjedő igényeket is ki kell elégíteni. Az, hogy miként

építtessék és minő áldozatok árán a színház, csak másodkérdés: első az, hogy Pécs, mely mindinkább halad, fejlődik, népesedik, — színház nélkül nem lehet el, mert azzal a közönségnek, a lakosok kulturális és nemzeti igényeinek, a város jelentőségének és tekintélyének tartozik. Vannak oly intézmények, melyeket egy nagyobb városnak, ha a helyet kedvelté, élvezhetővé akarja tenni, nélkülözni nem lehet és az azokért nyújtott áldozat közvetve meghozza mindig gyümölcsseit, mindenesetre pedig neveli a hely jelentőségét és ügy politikai, mint köz-művelődési és társadalmi fölnyét. És amint valóság misszio rejlik abban: egy várost saját autonómia körében és minden külbefolyás nélkül rendezte, széppé, tisztává és intézményeiben nagygyá, gazdaggá tenni, ugy ne higgye senki, hogy e misszióval járó áldozat akadályok nélkül megtörténhetik, vagy viszont, hogy a takarékoság s a minden kulturális követelményektől félelem nem hozná meg előbb-utóbb a visszaesést és meg nem akasztaná a város fejlődését. Mit használ a vagyonszerzés, ha az élet igényeit teljesítetlenül maradnak? És az elemi, vagy egy váratlan csapástól félelem gátolhatja-e egy város haladását?

Mi ez ügyben is, mint mindig, elismertük kész-séggel az óvatosság jogosultságát és megengedjük, hogy ennek egy város önkormányzatánál nagyon is helye van — de csak bizonyos fokig; mert a terhek bár súlyosak, de azokért a terhekért azoknak, a kik fizetik, nyújtani is kell valamit, mert e viszonozlát nélkül lesz csak elviselhetenné a teher. De ha jogosult is a takarékoságra való maradásig, senki ne vitassa el azok nézetének jogosultságát sem, kik egy színház mielőbbi létesítésének szükségességétől at vannak hatva s ez intézménnyel a város tekintélyét vélik emelni. Mindkét nézet a város iránti igaz szeretetben és ragaszkodásban gyökerezik; melyik becsesebb; melyik igazabb: e felett az idő ítéli fog!

De a közönség, mely a színház-ügy legapróbb részletei iránt is érdeklődik és arra a kérdésre: hogy áll a színház ügye? lesi, várja, áhitozza a feleletet — megnyugtatta nincs, bármint vitatkozunk is amaz elvek egyenlő jogosultsága felett. És méltán, mert a közönség érzi s tudja, hogy oly város, mint Pécs, a közművelődés oly faktorával, mint a magyar színészet, kell, hogy bírjon; érzi, hogy az eddigi szünetelés is nagy befolyással volt társadalmi életünk mind nagyobb hanyatlására. Pedig ama kérdésre határozott és nyilt feleletet adni — nem lehet. Lehetne lemondó hangon e választ adni: „azt tartom, hogy mire kitavaszodik, egy kereszt helyett kettő lesz a hanton“; lehetne az elodázgatás jellemzésül így felelni: nem akarom elvitatni tőlök az érdemet, nem is vonom meg elismerésemet soha, meghajlok óvatosságuk és gazdálkodási rendszerük találatkonyasága előtt, de nem irigylem az állapotot“;

A „PÉCS“ TÁRCÁJA.

Karlsbad.

Irta: HETESSY VIKTOR.

A „Pécs“ eredeti tárczája. (Folytatás.)

C) Utazás. — Odaérés. — Szálláskeresés. — Orvos. — Mészálás.

Az indulást Budapestről számítom; azért is, mert ebből ki-ki tájékozhatja magát; de azért is, hogy Budapestről Karlsbadig nagyon előnyösen leszállított árú menetérti jegyet lehet váltani.

Az osztrák-magyar államvasut vaspálya-házától háromféle vonat indul Karlsbad felé naponként. Futár, személyes és vegyes vonat. A futár-vonat indul fél négykor délután s Karlsbadra éj másnap délután 1 órakor. E vonaton csak I. és II. osztályú kocsi van; a II. osztályon a retour-kártya 44 ft, 30—40 kilós máha 5 ft. E retour kártya, mint emlékezem, 40 napig érvényes. A ki tehát gyengének érzi magát s nem akarja magát kitenni annak, hogy két helyen is át-át szálljon más vonatra, annak legjobb a futár-vonattal mennie, melybe ha egyszer beleült, csak Karlsbadban kell kiszállania; a vonaton még éterem is van. — A másik két vonat másfél s két nap alatt ér oda; de nem tudom, hogy mennyit kell azokon fizetni; annyi bizonyos, hogy jóval kevesebbet, mint a futár-vonaton.

De hát bármilyen is, előbb-utóbb oda értünk. Délután 1 óra. Nagy sürgős-forgás, de példás rend az állomásnál. Egész csapat ferli, asszony fogdos bennünket, hogy van-e szállásunk; de szöba se álljunk velök, hanem csak üljünk be gyorsan a sok közül a post a-omnibuszba (40 kr.); a kocsi-

nak adjuk oda a málhánkról szóló jegyet, ki azt kiváltván, indulunk edes remények között az öt pernyire fekvő városba. Ez az omnibusz egyenesen a postához szállit bennünket, hol egy külön szöba van a málhák részére két-három megbízható egyenruhás szolgálóval. Egyik átveszi a málhát, ad róla jegyet; mi pedig megüünk szállást keresni. A kapukra akasztott hirdetések megmondják, hogy melyik lakás kiadó, földszint, emelet? stb. A város közepén levő szállások I., II. en-elete nagyon drágák, de már a III-ik emelet olcsó (5 forint hetenként); ez azonban földszinthez szokott s beteges állapotunknak nem alkalmas; menjünk azért a város külső részére, például abba az utcába, a melyben a Loib vendéglő van, vagy a Schützenhaus felé. Itt kaphatunk nagyon szép földszinti szöbát hetenként 5—7 forintért, bele érve tisztogatást és minden kiszolgálást; de — claro pacto — boni amici — határozottan bele kell alkudni a szöbát. A szöbákra épea ugy lehet alkudni, mint nálunk akármí tárgyra. Még vissza is hívják az embert. Mert Karlsbadban mindig van egy pár száz üres szöba. S mivel a ház csak az év kedvező szakaszában hoz jóvedelmet, hát nem egy könnyen eresztik el az embert.

Azért mondom, hogy posta-omnibuszszal menjünk, mert így málhánkat a posta-szöbában pár krajcárt biztos kezekbe hagyhatjuk, mig magunknak lakást keresünk; míg a többi omnibuszok mind vendéglősöké s ha erre ülünk: vendéglőbe visz bennünket, hol szöbát kell bérelnünk, a mi pedig igen sokba is kerülhet — tájékoztatlan embernek.

Imént azt mondtam, hogy a külső város részeken keressünk lakást. Ettől azonban meg ne ijedjen senki; mert az egész város nem nagy; 900 ház; s a külső rész sem csunább, mint a belső; a közbiztonság pedig ritkítja pártját. Csakhogy néhány száz lépésel távolabb van a forrásoktól; mert a források a város közepén a házak között vannak; a távolság

pedig nem baj, hisz' reggel-estve ugy is kell pár órát sétálni.

Ha aztán a szöba meg van, szólítunk egy hordárt, ki nagy szivesen targoncázza málhánkat a postáról lakásunkba.

Ez az egész megtörténik pár óra alatt, beleértve azt a negyed órát is, melyet valamelyik vendéglőben ebéddel eltöltöttünk. Itt az idő drága; tehát siessünk minden előleges rendezkedéssel. Ennél fogva, a mint szöbánkban lepakolóztunk s ekes ábrázatunkat tükörben rendeztöztük, keressünk doktort — 56 körül lehet választani. Leginkább d. e. 8—10-ig és délután 3—4 óráig fogadnak. Elmegyünk; konzultálunk s ki kapjuk a rendeletet, hogy melyik forrásból mennyit igyunk. Mit ehetünk és mit nem ehetünk. Ez is megtörténvén, a nap hátralevő részét tetszésünk szerint tölthetjük. De célszerűnek tartom a megemlést, hogy ez az idő igen alkalmas volna arra, hogy az ember magát megmászaltassa. Igen. Ez itt univerzális szokás. Az „alte Wise“-u egymást érik a mázsálók. 10 kr. egy mérés. Ki-ki megméri magát, mikor megérkezik, ha tetszik, aztán minden héten, de bizonyynyal ismét akkor, ha a kúrát bevégezte, hogy megtudja: mennyit fogyott? — De a fogyástól ne féljen senki.

D) Becher vétel. — Vízivás. — Gänzemars.

Felvirrad a másnap. A várva-várt nap. A kúra első napja. Váiami kimagyarázhatatlan ünnepélyes érzés szállja meg a beteget. Lehetetlen egy fohászt visszafojtani a kebelben: Istenem! fog-e rajtam segíteni? . . . Fog, beteg testvérem, bizonyosan, csak bízz és hidj. . . A mit évekig, talán tízedeleg hiába kerestél, a jó egészséget: ez a víz vissza fogja adni; a mire oly sokat elköltöttél, annyi keserves, kedvetlen napokat eltöltöttél. . . bajodat ez biztosan meg fogja gyógyítani. Ez a fohász ne a kételkedés, hanem a bizodalom fohásza legyen! Mert ez a forrás vissza

állítja kedélyedet, életkedvedet: visszaad családodnak, a társadalomnak, önmagadnak; ne félj, csak hidj és bizz' . . . Isten áldása reád néve az a forrás.

Ha tegnap nem vetünk poharat a vízváshoz, ugy az most legelőss teendők. Veszünk hozzá szíjat is, reá csatoljuk s a poharat, mint a mai supplicanok tászkájokat, nyakunkba akasztjuk s megüünk az orvos által kijelölt forrásához. Tudom, hogy sokan irtoznak a meleg víz ivástól s valóban magam is undorodtam attól mindig. Félve értemtem ajkaimat ahhoz az első reggel, de lassanként kiszűrésölgettem. Nem is szabál egyszerűen kihajtani. Másnap már öröme-tesebb ittam. Harmadik reggel pedig már jobban esett, mint a thea-reggeli. Így van ezzel mindenki. Van annak valami olyan kellemes ize s a gyomorra olyan érezhető jó hatása, hogy nem lehet meg nem szeretni. De van is elékség a források körül s nem lehet olyan korán kelni, hogy már más meg elözte volna az embert. Ha más nem, tehát lengyel vagy orosz zsidó. Ilyen népség mindig van a kut körül s a mely padon ök ütik, más ember utánuk csak nagy törlögletés után szokott leülni. Lengyel és orosz zsidó 4—500 egy-egy hónapban, lógó csimbókokkal és hosszú kaftánokkal. Ott tanultam meg, hogy miről lehet megkülönböztetni a lengyel és az orosz zsidót? Arról, hogy a lengyel zsidó kaftánja hátulról két szárnyra van felvágva, az oroszé pedig egy darab-ból áll.

De hát uraim, a vízhez-jutás nem ugy történik ám, hogy meritek a forrásból s aztán megiszogatom, hanem van annak nagyon rendes módja. Bele kell állani a „Gänze mars“-ba. Ez pedig nem egyéb, mint a fürdővendégeknek, a mint jonnek a forrásához, egymásután való állása s egymásután járulása a forrás-hoz. Épen mint a kálvínistáknál az Ur asztalához járulás. Itt nincs úr—szöbga, szegény—gazdag; itt mindegyik gyógyvizet szomjuhozó szarvas s a szerint részesül a vízből, a mint előbb, vagy később lép be

lehetne ezt a nagy kérdést, ezt az örökös circulus vitiosus érdekessé, pikánssá, kameleoni sokszínűvé tenni; lehetne még mindig reménykedni is, vagy legálább is az ország közpolitikájának kódéba burkolni a dolgot; de mi menten minden személyes oldalától az ügynek és áthatva a színház mielőbbi létesítésének szükségétől; nem bajoskodunk Penelope fátyalával, hanem egyszerűen kijelentjük, hogy ama kérdésre ma válaszolni nem lehet, mert bármint megfigyeltük is a felszólaló bizottsági tagok szava-t — szólottak bár pro és kontra, azokból eligazodni nem lehetett aziránt: hogy akár azt mondjuk jó, akár meg hogy rossz ul áll. Mindenki azt mondta, hogy a karja, a leghevesebb ellenző is tiltakozott az ellen, hogy ő ellenezze a színházat, de a kérdés azért megoldva még sem lett, hanem még inkább összebonyolódott. Vigasztalásul csak az a hitünk maradt meg, hogy e kérdést napirendről levenni még sem lehet és ha tisztább, derűtebb lesz az ég, ha a népfelkelés nem jészt többé, az ügynek mostani mandatóriusai maguk sietni fognak a kérdés megoldásával. Bizunk tehát a tanácsban, mely az ügyet magára vállalta, bizunk, mert eddig semmi ok sincs akár jóhiszeműségét, akár hazafiaságot kétségbe vonni s mert nagyobb feladatok megoldása elől sem tért ki, de mert a közönség óhaját respektálnia kell s úgy erélyének, mint helyes tapintatának már nem egyszer fényes jeleit adta.

Nagy port vert a köztisztaság ügye is s bár a belváros egyelőre meghódolt a külvárosnak „nem fizetek” szava előtt s bevonta a közteherviselés demokratikus zászlaját, mégis csak kurta időre fog terjedni ez a dicsőség, mert az, hogy a város tiszta és egészséges legyen, minden ember egyenlő érdeke s a város ezen jó-voltát a Puturla lakója éppen úgy élvezi, mint a Löwy palotabeli lakos, annak létesítéséhez tehát aránylag hozzájárulni észszerű kötelesség, de nem is annyira népszerűtlen adó, mint a milyennek feltüntetve lett, mert a külvárosi háztulajdonosok alig néhány krajczárt fizet s ezért munkát és tisztaságot igénynek nekik.

A többi napirendre kitűzött tárgy mint kevesebb fontosságú gyorsan véget ért. Egyébként következőkben adjuk a közgyűlés lefolyását:

Perczel Miklós főispán az ülést 9 órakor megnyitván, a jövő ülés határideje április 26-ikére tűzött ki.

A pénzügyminiszter leirata, hogy a város kérelmét a földadó leszállítására vonatkozólag nem teljesítheti, tudomásul vétették.

A belügyminiszter az 1887-ik évi költségelőirányzatot, mely 64,242 ftrt hiányt tüntet fel, jóváhagyja azon kikötéssel, hogy az árvártári kéréslet csak különös kormányhatósági engedéllyel használható fel, a balokányi uszoda és kocsma kölcsönére pótlólag törlesztési összeg veendő fel.

A városi zalogház föllállítását a belügyminiszter jóváhagyja, kikötve azonban, hogy az intézet vezetőjének jutalmazására meghatározott összeg szabadon meg, mely összeg azonban közgyűlésileg megváltoztatható. A közgyűlés e jutalmat egyelőre a nyereség 2%-ában határozza meg s a zalogház létesítését egyhangulag megszavazta.

A járdák tisztántartására alkotott szabályrendeletet a belügyminiszter jóváhagyta azon pótlással, hogy a pénzbüntetés legkisebb neme 2 ftrban szabatik meg s e pénzbüntetés be nem hajthatása esetében 12 óráról 5 napig terjedő elzárással helyettesíthető.

A szegényház építésére, minthogy annak költségei a városi közönség teljesen magán adakozásából gyűltek össze, a tanács 60,000 darab téglát ajándékozását indítványozta, mi nagy helyesléssel megszavaztatott.

1886-ik évre vonatkozó zárszámadás betérjesztetve, az ki fog nyomatni s tanulmányozás végett kiadatik a tavalyi bizottságnak.

A városi bizottság kebeléből a kisorsolásra kerülők közül kisorsoltattak a 2-ik kerületben: Daempf Károly és Pinter József, a 3-ikban Beck Márton,

Mendlik Agoston és Daempf Sándor dr. A választás határnapján március 20-ika tűzött ki; választási előnlőkül megmaradtak a tavalyiak.

Az utcaszéprisi dijaknak előzőleg közadók szerint való kezelése határozatánál, e célra a tanács megbízottat a kivetés alapján szolgálati adómenek kijelölésére. A seprés kerül évenként 11,100 ftrba. Adó-alapul kijelöltek a házbéradó (82,000 ftr), az adómentes házak (15,190 ftr) és a 2-ik s 3-ik oszt. kereseti adó (152,891 ftr), mely összegek után 7% tisztasági pótdadó szedették. E tételnél hosszabb vita keletkezett. Czirják Ignác arra hivatkozván, hogy mily kevesen fizetik be az adó, rajzolja a pécsi szegény nép nyomorát, mely hitvány, fitetlen viskóval zsupon hál és babbal, meg keserű hagymával táplálkozik. Kijelenti, hogy egy krajczárt sem szavaz meg és hogy névszerűen szavazást fog kérni, mint mondá, azért, hogy lássa a város közönsége, kik akarják a szegény nép adóját emelni. E kijelentés a közgyűlés minden egyes tagjánál élénk visszaütést szült.

Mendlik Agost szerint az igazság megkívánja, hogy a külvárosiak is, kik a szemetet nagyrészt okozzák, hozzájáruljanak az adóhoz, mely az egészségügyi javulásának előmozdítását fogja eszközölni; Hamerly János hangsúlyozza, hogy az utca tisztogatás tervezett módja kétségkívül lesz s így épen a szegényebb néposztályt érdekelte fogja előmozdítani. Egrý József szerint ez adóról nem lehet azt mondani, hogy terhes, mert belőle a szegény emberre alig jut valami. A főispán szerint ezt a kérdést nem lehet elodázni, a városnak kötelessége a tisztaságról gondoskodni. Nem áll az, hogy oly rendkívül szegények volnának. A végrehajtásoknak csak 1/3 része esik a szegényebb néposztályra, a többi 2/3 a kaputos osztályra. Buregh Antal visszatartja azon okot, melyből Czirják a szavazást kérné, hogy t. i. lássa a nép, ki akarja az adót emelni. A tervezett javaslatot a szegénység érdekében levőnek tartja. Pap József nem tartja igazságosnak, hogy a seprési költségekhez a külvárosiak is közösen járuljanak, mert hisz a külvárosiak ugy is tisztán tartják házaik környékét, maguk sópörnek, az utat házuk előtt kiegyengetik. A javaslatot elharmarkodottnak tartja s azt szerinte igazságosan nem is, hanem csak megköszönhetően lehet kidőlni. (Amiben teljesen igaz van a bizottsági tag urnak, mert ha szorosan akarunk vizsgálni, hogy kik okozzák az utcai szemetet, azt találnok, hogy okozzák azt: a bércokcsok, az építkezők, a lovak és szarvasmarhák, valamint az apró marhák tulajdonosai, a szalmát, szénát, trágyát szállító gazdák, a szénszállítók, a borszállítók, a vidékről bejövő kocskis és vásárosok és végre a szemetet szállító városi kocskis, melyeknek állapota oly nyomorúságos, hogy a szemet fele rendszeren a kövezeten marad. Mindez azonban csak a mellett bizonyít, hogy a legigazságosabb eljárás az lesz, ha a tisztasági pótdadó eltolóztatjuk s az erre szükséges tétel a költségvetésbe vétetik fel.) A polgármester hangsúlyozza, hogy a tanács a közgy. utasítása szerint járt el, elősorolja, hogy e pótdadó alól mely adómenek vétettek ki; ezek: a földadó, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, a bányák, a tüke kamatadó és a 4-ik oszt. kereseti adó. Hangsúlyozza, hogy nem áll az, mintha ez adóhoz a külvárosi eddig nem járult volna, mert hisz az e célra felvett összeg eddig sem volt elég s a bírány közösen, az egész költségvetés és a város egész közönségének terhére fedeztetett. Kijelentvén, hogy Pap indítványához hozzájárul, a javaslat visszatartását a gazdasági választmányhoz, hogy jelöltesse meg azon utcák, melyeknek széprése lehetetlen levén, lakosai a fizetés alól kiveendők.

A folyó évi közmunka-előirányzat 11,970 ftr; fedezet 11,779 ftr 56 kr.; tekintve azonban, hogy ez adó kivételre nem épen igazságos s hogy az orvoslás már legkezelebb a közmunkatörvény megalkotásával ugy is várható, ez adó nem emeltetik.

A Weidinger-féle malom megvétele — 11,500 ftrért — egyhangulag elfogadtatták.

A tanács jelenti, hogy az új színház helyére vonatkozólag az Irgalmas-renddel alkudozott s hogy a rend 43000 ftrtot kér. Javasolja, hogy a tervek pályázat hirdetéssek s mivel minden közművelődésre vonatkozó határozat a kormányunk bejelentendő, e bejelentés — hogy t. i. a város színházat akar építeni — megtéessék s a kormány nyilatkozatának

megtételég a hely megvétele, vagy az ez irányban való döntés függőben tartassék.

E kérdésnél hosszabb és meglehetősen élénk vita fejlődött ki. Buregh Antal nagyon drágának tartja az Irgalmas-rend telkét és főlérese helyen levőnek. Kéri kimondani, hogy az nem fogadtatik el. (Helyes!) Ha tudunk iskolákat, kaszárnyákat építeni, (melyeket különben helyesel, mert a fogalmat szaporították) a színház számára is kell helyet találnok. A Majláth-tér beépítését indítványozza, mi nem kerülne pénzbe. Ily értelemben szölt Czirják b. t. is. A polgármester egyeztet abban, hogy a telek 43000 ftrért ne vétessék meg, de abban nem, hogy a Majláth-térre építtessék a színház, mert ez a hely e célra kicsiny. Különben a hely, ha vennünk kell, mindenütt drága lesz. Az új színház építését a mai viszonyok között, midőn a helyzet oly bizonytalan s a legrosszabbtól kell félnünk, minden áron erőltetni nem tartja helyesnek. (Élénk éljenzés!) Nem fogadja el, hogy sohasem lesz színházunk. A társulatok az egész országból sorra buknak. Ne higye senki, hogy, ha az új színházat felépítjük, a társulat benne meg nem bukik; mert bizonyos, hogy az nagy szubvenció nélkül fenn nem állhat. Kéri, hogy ne legyen a dolgotnak oly sürgős jellege. Azonnal úgy sem lehet építeni. Eljessék el a mizeriek telke, a tanács fog majd alkalmas helyet keresni; de ezt nem lehet nyilatni tenni, mert ha megdudja, hogy a város akarja megvenni, az ára mindjárt 10-szerre szökik fel. Végső esetben itt lesz a katonakórház telke, melynek ügye a napokban már okvetetlen eldőlt. Igéri, hogy tőle telhetőleg, a városi pénztár és a lakosság érdekeit szem előtt tartva fog a színházügy megoldásán munkálni.

A főispán kimondván, hogy a mizeriek telke nem vétetik meg, felszólalt Bolgár Kálmán. Konstatálja, hogy ez ügyben a hangulat nagyon megváltozott. Pár hónappal ezelőtt egyhangulag helyeselték indítványát, hogy új színház építtessék és most ugyanazok helyeslik a hosszú időre szóló elhalasztást, mi egyértelmű az eljéttel. Kívánja, hogy Pécssett színház legyen. Elfogadja, hogy e pillanatban a helyre nézve ne határozzunk, de mondassék ki, hogy a közgyűlés a színházat semmi esetre sem adja fel. (Helyeslések!)

Pap József minden áron színházat akar, de ujat csakis ingyen telken. Ha a Majláth-tér elejete tük, nehogy helykereséssel az idő elvesztegetessék, vegyük meg a régi színházat, mely a befektetett tüke kamatját bőségesen meghozná.

Hartl Ferenc a Majláth-tér beépítése ellen s a tanács javaslata mellett van. Littke József úgy látja, hogy az új színház eltemetett; vagy, ha nem is, legalább 10 évig nem lesz színházunk, aminthogy nem lesz vízvezeték, csatornázás, pedig ezekiek is meg van bízva a tanács. Megroja, hogy se új színházunk nincs, se a régiében nem lehet játszani. Ha már a tanács javaslatát elfogadjuk, legalább határidőt kívánjunk a tanácsfő, mely idő alatt jelentést tegyen az ügyről. (Helyes!)

Egrý József kijelentvén, hogy az Irgalmas-rend telkét nem tartotta nagyon ki az árából s hogy ő a színházat a katonakórház helyére óhajtani, a tanács megbízottat, hogy alkalmas hely kijelölésére és a színház-előirányzat megtevésére vonatkozólag intézkedjék s erről lehetőleg minél előbb jelentést tegyen.

A félkocka-kő szállítása a legelőnyösebb ajánlat el nem fogadásával a kavics szállítást elnyert vállalkozónak adottatik ki s határozatott, hogy jövőre e kettőre szállítás mindig együttesen fog kiadatni, mert ez a város érdekeire nézve előnyösebb.

A leányvári homokkőbányára vonatkozólag a legelőnyösebb ajánkozó mellőzésével, ki nem nyújtott elég biztosítékot, hogy elvállalandó kötelezettségeinek meg is tudja felelni, elfogadtattott Vogl N. János ajánlata, hangsúlyoztatott azonban — Czirják és Pap b. t. részéről, hogy jövőre okvetetlen jobb követ kell szállítania az eddigéig.

A budai külvárosi temetőre vonatkozólag határozatott, hogy az nem fog elvitetni hanem eddigi helyén tovább fog terjedni, ami költségbe sem kerül, mert a telek városi tulajdon képez. Mendlik Agost felszólalással elhatározott, hogy a temető az immár tühretetlen rendelkezések megáltoztatására elzárassék. Ez indítvány elfogadtattott, azonban Pap felszólalására azon módosítással, hogy a kocskis közlekedhessenek a temetőn keresztül. Ugyancsak ő

felkérte a polgármestert, hogy hasson oda, miszerint a Dunagőzhajózási-társulat engedje meg, hogy a mezőről a vasutovonalon át egyenesen be lehessen kocskival járni a temetőbe, mit a polgármester meg is ígért.

A krumpli-völgyi kőbányákhoz vezetett út kibővítésére szükséges terület ára 1669 ftr; az elkészítéssel 2503 ftr. Ez összegek megszavaztatottak.

A díjokok számának — 490 ftr fizetéssel — egygyel való szaporítása elfogadtattott.

A szigeti külvárosi rendőrlaktanya helyisége számára Dobszay Antal háza 200 ftrért kibéreltett. A laktanya f. é. május 1-ével nyitattik meg s a központtal levelez utján kötetlik össze.

A város szabályozási törvények elkészítése — mi 19000 forintba kerülne — elhalasztott jobb időkre.

A cselédtudakozó hivatal múlt évi tiszta eredménye 300 ftr, miből a kezelőnek 100 ftr jutalom szavaztatott meg.

Eugel József indítvány, hogy az ebek szájkosárral láttassanak el, helyesléssel fogadtattott és minél előbbi vélemény-adás végett a közzendészeti bizottsághoz utasították.

A mértékitelesítő-hivatal többletbevétele 1600 ftrba ragván, a kezelő: Cifra György 3% jutalomban való részesítésére ajánlatak Littke József nem találja helyén valónak a jutalmat, mert a külföldi bizalmatlankodik a pécsi hordó-hitelesítés ellen, mirol neki tudomása van; utána mérük a hordókat és eltérőseket konstatalunk, mi borkereskedésünkre hátrányos. A jutalom mégis megszavaztatott, mert a kezelő igen buzgó hivatalnok. Ezen kívül volt még több apró tárgy, melyek azonban jelentéktelenek.

Kivonatos kimutatás

a város-kereseti egylet baranyamegyei választmánya és a pécsvárosi főkegyelet 1886 évi számadásának, valamint a választmányhoz tartozó többi főkegyelet egyon-állapotáról.

I. A baranyamegyei választmánya: 1885. dec. 31-én maradt 1246 ftr 96 kr., mult évben befolyt 1320 forint 18 kr. Ebből kiadottak: A bpesti közp. igazgatóságának az alapszabályok értelmében járó jutalek fejében 633 ftr 33 kr., segélyezésekre a megyében 24 ftr szatmármegyei vízkárosultaknak 10 ftr, stry-i tűzkárosultaknak 10 ftr, az egyleti irnok jutalmazására 20 ftr, az egyleti szolga díjazására 25 ftr, litografiai költségek 5 ftr, egyéb kezelési kiadásokra 36 35 ftr, összesen 763 ftr 68 kr., maradvány 556 ftr 50 kr. Igy a f. évi pénztár javára áthozottak 1803 ftr 46 kr.

II. A pécsvárosi főkegyelet: 1885 év végével maradt 584 ftr 83 kr., mult évben befolyt a pécsi takarékp. 50 ftr adományával együtt 1233 ftr 68 kr. Kiadottak: a baranyam. vál. pénztárát illető évi járulékJében 420 ftr 96 kr., a városi szegényház részére 502 ftr 89 kr., a szatmármegyei vízkárosultaknak 10 ftr, a stry-i tűzkárosultaknak 10 ftr, kezelési kiadásokra 3 forint, összesen 946 ftr 85 kr., maradvány 286 82 kr. 1887. évre áthozottak tehát 871 ftr 66 kr.

III. A főkegyeletek: A pécsi járásl főkegyelet vagyona 1886. év végén 107 ftr 15 kr., a mohácsié 155 ftr 9 kr., a szentlőrincié 90 ftr 90 kr., a dárdaié 125 ftr 38 kr., a baranyasellyeié 160 ftr, a baranyabányaié 67 ftr 60 kr., a villányié 45 ftr 1 kr., az úszóghé 28 ftr 1 kr., a hercegszöllősié 18 ftr 38 kr., a siklósié 89 forint 46 kr. A pécsváradai főkek 1886. évi számadása még nem érkezett be.

Pécssett, 1887. márc. 4.

Morawitz Lajos, a baranyam. vál. penztárnoka.

H i r e k.

MEGHÍVÓ. A pécsi szabadelvű kör vasárnap, azaz március 6-án d. u. 4 órakor hivatalos helyiségében, a „Hattyú”-épület emeleti ettermében tisztújító közgyűlést tart, melyre a kör t. c. tagjai tisztelettel meghívotnak.

Pécssett, 1887. március 4-én.

KRASZNAV MIHALY, elnök. FEILER MIHALY, jegyző.

Ö felsége a király bétőn Budapestre érkezett. Ugyanide fognek jönni a királyné, a trónörökös, Maria-Valeria főhercegnő, szóval az egész királyi család. Udvari balok és ünnepek fognak rendeztetni. A királyi udvar három hétig fog Magyarországon tartózkodni. Itléte összeköttesben van a de-

a „lud mars”-ta. Szép azt nézni is, jó benne résztvenni is, a mint 7—800 ember barcsókal egymásután, nyakba akasztott Bechlerrel a forrásához, hol a rendet rendőrok tartják fenn, a hol aztán csakugyan „musszaj rőndnek lönyyi.”

(Folyt. köv.)

A „Faust” irodalmunkban.

III. (Befejező közlemény.)

— A „Pécs” eredeti tárcája —

Valamely irodalmat azon mozzanatok mennyisége után ítélni meg, melyeket közönségesen „irodalmi esemény”-eknek szoktunk nevezni, ha nem is egyedül üdvözítő, de semmi esetre sem helytelen eljárás. Az irodalmi események képezik velejét, vérét, pulzusát, életét az irodalomnak. Azon litteratura, mely néhány évtized alatt a dramaturgia leghatalmasabb alkotásait nyújtotta, könnyen foglalhata el a legmagasabb polcot a modern irodalmak közt. A mi irodalmunknak is volt ily korszaka, midőn nemzetünk három legnagyobb költője mint kortárs nemes versenyben állt egymás mellett. Azóta ritkulnak az irodalmi események, mert hogy pl. a Teleyk 100 aranyát nyeregető Somlyó Sándort a nemzeti színház nem tudja óvni a bukástól, ezt eseménynek csak etymologice vehetjük; mai irodalmi korszakunknak pedig nem ez az egyetlen, nem is ez a legnagyobb hibája.

Nem nagyított talán, midőn irodalmi eseménynek nevezem a „Faust” második részének fordítását, mely Várdy Antal dr tollából minap került a közönség színe elé. Ismeretesek Arany e szavai: „Szegény, gyalázat, hogy nincs becsületes Faust-fordításunk” s ha egy irodalomnak ily szegényföltjét egy zenialis ember vállalata végleg lemossa, ezt csakugyan eseménynek kell és lehet neveznünk.

Vállalatnak neveztem jeles földünknek fordítását s ez állítás jogosultsága, azt hiszem, szembetűnő. Nem lehet ennéli a priori hálátalanabb munkát gondolni, mert a Faust második részének a mily sok

a bámúlója, oly kevés az értője, de még az ismerője is. A misztikus, allegorikus, tulhajtott, fantasztikus elem itt annyira tulnyomó, hogy a közönséges „irodalmi publikum” szemüvegén át szemlélni: igen bajos, fárasztó s épen azért nem eléggé élvezetes munka. Götte irodalmi egyénisége, geniusza — főleg a mi fejlett korát illeti — és kiválóan bámulatos tudományossága e műben ragyog — igaz — legjobban; és minket, magyarokat, igaz, e része Faustnak érdekel inkább — Madáchra gyakorolt hatása következtében; de azért mégis Götte e művének van — épen tulajdonosan magas szárnyalása folytán — legkevesebb közönsége. A kommentároknak óriási halmaza közt, melyek a műre vonatkoznak, melyeknek azonban velem valami pozitív álláspontra jutniok szintén nem sikerült, a legjelenebb Hjalmar Hjorth Boyesennek, a new-yorki Cornell egyetem tanárának mélyreható tanulmánya, mely szintén így nyilatkozik többek közt: „Ki életének saját korlátot, társadalmi álláspontja szerint akarja bírni Göttét, az soha sem értené meg Faustot. Nagy emberhez nagy mérték illik; hegyet nem lehet rőffel mérni, hanem barometer kell hozzá.”

Mindezt, mi tulajdonképp tárgyambaz nem tartozik, csak azért említettem, hogy Várdynak vállalatát már annak objektív bírálata előtt is becsülni tudjuk. A fordítás rendes nehézségeihez itt még a folytonos allegória megértésének és megértetésének, a misztikusnak világosabbá, a fantasztikusnak reálisabbá tételének s az ehhez mért nyelv nemcsak elalálásának, de megértésének nehézsége járul: s ha e körülmények figyelembevétele a munka sikerét szemléljük, csak bámolni, de nem bírni tudunk. Itt többé részletezni nem lehet; egyik kellék oly tökéletes, mint a másik, egyik sor oly mesteri, mint a másik; itt csak azt mondhatjuk a közönségnek, annak a közönségnek t. i., mely nemcsak Zolából és Marlittból táplálkozik: olvass és érteni fogod lelkésedésűnk.

Hogy olvasóinknak mégis némi fogalmat szerezünk arról, hogy mi a tökéletes fordítás, hol a hűség

mellett szépség, kellem, fenség és magyarosság lehetnek: a fővárosi lapok példájára, melyek bírálat nélkül csak részleteket közöltek a műből, néhány helyet reprodukálunk:

Ha virágok tavasz árja
Mindenütt alálégek
S a termő föld, zöldell áldva
Ít a föld szőlőitinek,
Kis tünderek nagy hatalma
Száll, hova segélyt vihet
S szent, vagy rossz, ki azt óhajtja —
Szánjuk ók mindgyökiet!
Kik szálltok fön körül az égi sorban,
Viselhe nánd magát tünder-modorban.
Simsits el a sziv kemény viharját
A lelki vád nyilának élet véve
S a mult átélt borzalmát eltakarját! (I. 1.)

Még alig hogy létre jöttél,
Nápnényt alig látva tan,
Már szédítő vágyad fölkel
Gyötrelmetelt hon után?
Nem nézed
Szűldet?
E kőtes álom csupán? (III. 5265.)

Minden, mi eltűnő
Csupán hasonlat;
Az el nem érhető
Ít létbe olvad;
Mit le nem írhaték
Ít téve vagon;
Az örök nőiség
Magasba von! (V. 7490.)

Várdynak nemcsak a mesteri kivitelű fordítás képezi érdemét, bár ez is olyan, mely Szász Károly után (kinek, mint a magyar műfordítás mesterének, a munka ajánlva van) nem messze álló helyet biztosít neki fordítóinak sorában; hanem igen fárasztó, de egyuttal, az előbb mondottakból érhetőleg, igen hálás munkát végzett a szöveg közé csatló, rövid, elmés, világos és szükséges kommentárokkal; ezek az érthetetlen helyeket, melyek pedig nem tartoznak a ritkaságok közé, föderíték annyira, a mennyire lehet, mert hiszen ismeretes mondás az, hogy „Faust”

második részét még általában ember — Göttét sem véve ki — teljesen nem értette meg. E kommentárok mindazonáltal — bármily kevésbé eredetiek legyenek is azok — jó utmutatók a labirinthban, hová e mű olvasása juttat. Azon tanulmány, mely a mű elé bevezetés-ként csatolva általánosságban szól Götte ezen alkotásáról, mint irodalmunkra nézve részben alapvető munka, szintén kiváló figyelmet és érdeklődést érdemel. „Faust” a világirodalomnak a szentírás után talán legkommentáltabb munkája; minden nemzet kebeleben vannak ma már sokan, kik vele behatóan foglalkoztak s hogy a Faust-kommentárokkal egy irodalom sokat nyer, az már a dolog lényegében rejlik, mert igen sok filozófi, igen sok aesthetika és igen sok poetika foglaltatik bennök, azon többi tudományokat nem is emlíve, melyeket a második rész allegóriái felelelnek. A magyar irodalom eddig nem sokat biederített ezen világ-költeményre. Várdynak ezen essay-je, mely alapos forrástanulmányra, mely aesthetikai és kritikai élelítésre s a mű alapos ismeretére vall, bár Boyesenre támaszkodik leginkább, ez irányban talán ephaliss jelentőségű rugó lesz.

S ezzel tételünket kimerítettük. Bueszünk tehát e tárgytól, melyről a közönségnek oly sokat kellett olvasnia s én csak oly keveset írhattam; bucsuzunk a tárgytól, de reméljük, hogy csak ideiglenesen; mert az én édes hitem azt sugalja, hogy a legújabb művek ezen irányban hatást és élénkebb munkásságot fognak létesíteni. És ha hihetném azt, hogy szavam nem a pusztaságba vessz, azt a kérémet merném kockáztatni: fordítsa le Várdy a „világepos” első részét is; ő hivatottnak bizonyult erre és ha azt nem is mondhatjuk, hogy Döczy fordítása mögötte állna, de óhajunkat, hogy legyen ne csak teljes, de legyen egyseges Faustunk is, csak így fog az színpadon igazuan helyén lenni. Minket, magyarokat, kiknek birtokunkban van a remekmű legméltóbb ikertestvére, ez közönségem nem hagyhat. Áldozzon Várdy Madách szellemének azzal, hogy mesterét — mutatéképét közelebb juttatja hozzá!

Stein Lajos.

legációk reukivüli ülésszakával, mely Budapestre hivattván össze, 1-én kezdte meg működését. A közös kormány rendkívüli hitelszükséglete 52¹/₂ millió frt, mely összeg — tekintettel a bizonytalan külügyi helyzetre — minden esetre meg fog szavatoltni.

Uj plébános. S t r e i c h e r József székesgyházi karkaplan a dus javadalmazás németbolyi parochiára plébánosásvazetették ki a megyés püspök által, kinek részére a kegyur: Montenuovo herceg kinevezési jogáról lemondott.

Hymen. K r a u s z Jenő pécsi ügyvéd, mint a hozzánk beküldött meghívó tudatja, 6-ikán d. u. 4¹/₂ órakor vezeti oltárhoz Deutsch Fülöpke kisasszonyt Varasdon. — B o d o n y i Nándor sellyei r. k. tanító mult hétón vezette oltárhoz özvegy nemeskéri Kiss Zsigmondné leányát: M a r g i t kisasszonyt Bogdásán. Az esketési szertartást Nagy Sándor plébános vezette. Koszorús leányok voltak: Weigl Mariska (Sellye) Kiss Jenővel, Percel Szerena (Molnás) Kiss Vilmossal, H-indl Ella (Fenek) More Lászlóval, Budai Mariska (Pécs) Mátys Somával, Auher Janka (Molnás) Visy Istvánnal, Jeszenszky Aranka (Pécs) Nagy Sándorral és Hamulák Gizella (Daróc-Halma) Peternelli Árpáddal. — R é d e i Károly tanár Siklósról eljegyezte P a t z á k József leányát: T e r é z kisasszonyt. — P r e l l e r István szlavóniai földbírókos eljegyezte Neuman N. hetteleki mérnök leányát: J ó z s a kisasszonyt.

Dom Miguel b. aganza herceg huszárörnagy Tolnáról egészsége helyreállítására végett több heti tartózkodásra Stajersországra utazott.

Kinevezés. B l a s k o v i c h István budapesti k. táblai bíró, Nagy Ferenc országgyűlési képviselő veje a keresk. és váltótörvényszék elnökévé nevezetett ki.

Tallian Béla, Somogyvármegye főispánja a Balaton-szahályozás kormánybiztosává nevezetett ki. Hatásköre Somogy, Veszprém, Zala és Tolnavarmegyre terjed ki.

Bucszás. H a l v a x József német-keéri plébános, ki Tolnamegyében közkedveltségnek örvendett, Magócsra nevezetett ki, mult hét hétfőjén bucuzott el a kerületi papságtól, kik vendégszerető házába barátságos lakomára gyűttek össze; kedden pedig a dunaföldvári világiak, kik körében 14 évig segédlelkészkedett, bucuzott el az érdemes paptól, ki bizonyára új állomásán is rövid idő alatt meg fogja hódítani a kedvelőket.

A pécsi pénzügyigazgatóság kebelében újabb változások történtek, amennyiben treuschwertti K n e b e l Nándor lovag negyzedeni pénzügyi főbiztos Pécsre, Mózesy Imre pécsi pénzügyigazgatósági írodavezető pedig Budapestre helyeztetett ki a fővárosi pénzügyigazgatósághoz. Hélyét ugyanonnan Boros József foglalta el.

Halalozás. H a e k e n s c h m i e d M a r i s k a, Haekenschmied Ignác lyceumi nyomda-vezető leánya meghalt 3-ikán, 17-ik évében. Temetése ma d. u. 4 órakor, az engesztelő-mise pedig 7-ikén reggel 8 órakor lesz a várostemplomban. — G a d ó Andrásné született Csönka Anna, meghalt 3-ikán, 73. évében.

Strakosch Sándor tanár szavaló-előadását, melyre szárazokozást kereső s e tekintetben valóssággal kiéheztetett közönségünk oly nagy érdeklődéssel nézett, kedden este tartá meg a „Hattyu”-teremben, mely teljesen megtelt — a város legintelligenssebb elemeiből való — közönséggel. A hirnevés recitátor kiléptekor udvarias tapokkáladat fogadtatott, bár megjelenése nem mondható epen hódítóknak. De épen abban áll a művészet, hogy feledtetni a külsőt s ezt Strakosch teljesen elérte. Kiejtése tiszta, hangja terjedelmes és bámulatosan öblös, a leggyengédebb és legkülönfélébb érzelmeket megfelelő színezettel adja vissza, legmesterterib azonban a drámai kitöréseken. Elszavalta „Julius Caesar”-ból a nagy formljenetet, Heinetolt „Die Wallfahrt nach Kavelar”-t, Schillerolt a „Haramiák” toronyjelenetét és Coppétolt a „Strandgut” balladát. Előadásának fénypontja a toronyjelenet volt. E szavalatot hallva önkéntelenül színeszeti viszonyaink jutottak eszünkbe. Ha a klasszikus drámák ily értelmesen, ily buzgóssággal, ily — vagy csak megközelítő művészettel adnának, mint a hogy Strakosch előadta, a mai kor kegyelt ostoba tohózatjai, dallamaitan operettjei és léha szösztyárkóddal telt társadalmi darabjai bizonyára a lomtárba kerülnek és újra élvezet volna színházba járnai s egyuttal tanulságos is. — A közönség — talan mondanunk sem kell — minden darab után viharos tapokkald jutalmazta a művészt, ki a szellemi s egyuttal az anyagi sikerrel is megelégedetten hagyta el városunkat.

Tényleges állományú hadnagyok nevezetett ki L ö f f l e r Emil tartalékos hadnagy az 52-ik gyezzredben.

Xhon András villányi plébános, siklósi kerületi esperes, szentszkei ülnök meghalt február 27-én reggeli 5¹/₂ órakor 67 ik évében. A boldogulú 1820 június 17-ikén született Zombán, Tolnamegyében; pappá 1843-ban szenteltetett fel, 1850-ben Lapáncsára nevezetett ki plébánosásv, honnan 4 év múlva Villányba küldetett. Esperessé 1868-ban, szentszkei ülnökké pedig 1874-ben nevezetett ki. Temetése 1-én ment végbe, a lakosság nagy részétve mellett, kik ösztönlén megirattak az Ur érdemei agy szolgálat, ki 33 év viharai közt híven megálta helvét és volt a villányiaknak a lelkiekben vezére. Aldás emlékezetén!

A vörös-kereszt-egylet körében és érdekében pár nap múlva az egyet lelkes bajnokai részéről mozgalom fog megindulni, hogy az intelligens körökben e kiválóan emberbaráti célok elérésére, a sebesült katonák ápolására és segélyezésére alakult egyetnek újabb híveket szerzenek. E mozgalmat, az az tagok toborzását mintegy szükségessé teszi azon körülmény, hogy a 6 év leteltével igen számosan a régi tagok közül bejelentették, miszerint az egyet kötelekéből nem lépnek ugyan ki, de a tagdíjakat nem fogják fizetni. Minthogy a közviszonyok — sajnos — mindinkább úgy alakulnak, hogy azok a vörös kereszt-egylet működésének hatványozott kifejtését kívánják meg, e téren hanyatlás, visszaesés megtörténhetik ugyan, de hogy e visszaesés intelligens társadalmunkra nem fog dicőseget hozni, az minden kétségen kívül áll. Oly magasztos az eszme, mely a vörös-kereszt-egylet zászlaján lobog s annyira — lehet mondani — édes mindnyájunk érdekét képezi, hogy lehetetlen, miszerint a java polgárság tömegesen ne állna a vörös-kereszt-egylet kötelekébe annál is inkább, mert a tagsági díj — évenként 1 frt — oly csekély, hogy szóra sem érdemes. Hiszszük, hogy a taggyűjtések nemcsak városunkban, hanem megyeszerte is szép eredményt fognak elérni.

A választási elnökökre vonatkozólag közgyűlési tudósításunkban említettük már, hogy e minőségükben az eddigiek meghagytak s ezek — az első

választási kerületben: Bubregh Antal, helyettes elnök: Hartl Ferenc; a 2-ik kerületben Lettek József, h. e. Rath Mátys; a 3-ikban Kindl József, h. e. Majorossy Imre; a 4-ikben Deleva Vilmos, h. e. Ratkovics Ferenc; az 5-ikben Zavaros Péter, h. e. Weidinger Ferenc.

Letört bimbó. Dr B o r s Emil jogtanárt fájdalom csapás érte, 4 éves kis leánya: E d i t h, szerető atyjának és anyjának szeméfényre február 26-án hímloben elphalálozván. Leírhatatlan a szülők fájdalma, kik már harmadik kis gyermeküket adják át a sir kérelhetetlen üregének. Nagy számú tisztelőik és barataik mely részvétte tegye elviselhetővé reájuk nézve a sajtó fájdalma, melyre orvosszert csak a sors megmásmáthatalan akaratába való beletörődés és az idő adhat.

Felolvasás. A pécsi kath. legényegyleti helyiség nagy termében felolvasást tart dr Kellner József hasonzerü orvos a „Jägeritzus” fejlődéséről, holnap vasárnap d. u. 5 órakor. Az érdekesnek ígérkező népszerű felolvasásra az egyet pártoló-tagjai meghívhatnak és vendégek is szívesen láttnak.

A pécsi ipartestület 6-án délelőtt 10 órakor a városház közgyűlési termében tartja évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Évi jelentés. 2. Számvizsgáló bizottság jelentése. 3. Az 1887. évi költségvetés megállapítása s ennek kapcsán a jegyzők fizetésének megállapítása. 4. Az előjáróság elnökének és tagjainak megválasztása. 5. Számvizsgáló felolvasása. 6. Alapszabályok módosítása. 7. Indítványok.

Az 1886-ik évi zarszamadás felülvizsgálata kiküldöttek névsora: Krasznay Mihály (elnök), Bubregh Antal, Böhm Felix, Blauhörn Antal, Dischka Győző, Egyri József, Erreth János, Erreth Antal, Gadó Nagy József, Hoffmann Károly, Mendik Agoston, Papp József, Rath Mátys, Schapinger Joachim, Weidinger Ferenc, Majorossy Imre főjegyző, Ronaky Nándor főszámvevő és Bayerle János alszámvevő.

Fényes esküvő volt 1. hó 26-ikán Dombóvárott. D ö r y Pál, Tolnavarmegye árvaszkei elnöke vezette oltárhoz néhai jobaházi D ö r y Gyula, volt cs. kir. kamarás és néhai góncerszkei gróf Kornis Anna, volt csillagkeresztes hölgy szeretetreméltó leányát, G a b r i e l l á t. Impozáns látvány volt, midőn 10 gyönyörű fogaton 1/2 11 órakor a nászszereg Tuske pusztáról Dombóvárra najtatott. Az esketést H a n n y Gábor, szegszárdi apátplébános vezette egy az ifju párhoz intézett fekölt beszéd kíséretében. — Nász-nagyk voltak: D ö r y Jenő, D ö r y Béla, D ö r y Zsigmond és Széchényi Sándor gróf, Tolnavarmegye főispánja. Nyoszolók: D ö r y Etelka s D ö r y Ilona. Vöfélyek: D ö r y Lajos s D ö r y Ernő. Jelentölt hölgyek még: gróf Széchényi Sándorné, Kornis Adel grófnő, báró Gerlicy né, D ö r y Jenőné, D ö r y Zsigmondné, D ö r y Béláné, D ö r y Józsefné s D ö r y Vilmosné; urak: báró Gerlicy, D ö r y József, D ö r y Vilmos s Széchényi Bertalan gróf. Esküvő után a nászszereg lakomára visszavert Tuskéra, melynek befejezte után az ifju pár Szegszádra utazott.

A zarszamadásokra vonatkozólag tudatjuk a város közönségével, hogy azok február 26-ikától 15 napig a számvizsgáló hivatalban közzételem vannak kivéve s hogy ha arra az adóköz részéről esetleg valakinek észrevétele volna, ez észrevételek irásban f. hó 8-ikáig beazórolja a tanácsosh beadandók.

Kamarai hangverseny. A Heckmann Rob.-féle híres költő vonós négyes 10-ikén, csütörtökön est 7-1/2 órakor tartja a „Hattyu”-teremben egyetlen kamarai hangversenyt. A hangversenyen közreműködnek: Heckmann Rob. kamarai művész, hangversenymester, Forberg Ottó, Alekkotte Tivadár, és Bellmann Richard kamarai művész. Műsor: 1. Volkmann: G-moll vonós négyes. a) Allegro con spirito. b) Andante. c) Scherzo, Allegro molto. d) Andantino és Allegro energico. 2. a) Beethoven: L. Változatok. A dur vonós négyes 18 ik műből. 5. sz. b) Mendelssohn F. Scherzo E-moll vonós négyes 41-ik műből. c) Schumann R. Assai agitato A-dur vonós négyes. 41. mű. 3. sz. d) Grieg E. Finale al Saltarello G-moll vonós-négyes, 27. mű. 3. Schubert Ferencz. Nagy vonós-négyes D-mollban. a) Allegro b) Andante con moto. (Változatok „A halál és a lányka” című dal fölött). c) Scherzo, Allegro molto. d) Presto. Helyárak: Kórszék az 1—3-ik sor 3 frt, a többi sorok 2 frt. Ülőhely 1 frt 50 kr. Bemenet (ülőlőhely) 80 qr. Jegyek válthatók Valentin Károly fia könyv- és hanggyék-kereskedésében és este a pénztárnál.

Uj orgonat készített el A n g s t e r József világ híri orgona-éptnök a budai tanítóképzőintézet számára, melynek ünnepélyes átadása február 25-én történt. A vizsgáló bizottság az orgonát kitűnően ítélte.

Birtok vétel. A Krebs-féle pelléri uradalmat, mely 2700 holdat foglalva magában, Pellérd, Arányos, Regénye és Gádány községekre terjed ki, megvette B r á z a y Kálmán fővárosi nagykereskedő 400.000, illetőleg a rajta levő „fundus instruktus”-s 1.450.000 frttért. — Ha minden idegenbe került háza nagybirto-ki így visszazsármazna magyar kézre. . . .

Menyhart Béla volt közös hadseregbeli tiszt, ki a mult évben nemzetünk ócsárolóival virott párbajával országos hírnevet vívott ki magának, jelenleg az ujdombvári vasuti állomásnál mint tisztviselő van alkalmazásban és a dombóvári polgárkó által m. hó 17-ikén felülvizsgálattal tiszteltetett meg.

Vasutak közönlene. A budapest-pécsi, mohács-pécsi és kir. szab. pécs barcsi vasutak üzlet-igazgatósága — Pécs város tekintetes polgármesteri hivatalhoz a következő iratot intézte: „Pécsi főmühelyünk 1. évi január 13-ikára átmenő éjjel történt egésze alkalmával a pécsvárosi túzóított és rendőrség, névszerint: Vaszary Gyula úr parancsnoksága alatt Bubregh Nándor rendőrbiztos, Pintér Mátys rendőrmester, I. tüzemester és Cser Gyula II. tüzemester urak, Pollák Viktor, Faletics János, Csordás Ferencz, Balika József, Botányai József, Sarits József, Makovits Lajos, Farkas György, Krauz Imre, Sárts Lajos, Kis Pap Ernő, Balázs János, Rab István, Szabó János, Novákovits Ferencz, Bottlik Antal, Ludasi Sándor, Balatonyi István és Halász Károly túzóított, továbbá Koleszár József, Szücs István, Bieber Antal, Matkovics György, Lotharesz András, Járányi Mihály, Nyanyai Ignác és Horvát András rendőrök a vész színhelyén való gyors megjelenésük, a tűz oltása és mentési munkálatok, egy a rend fenntartása körül kifejtett tevékenységük és példányszerü magukatartása által kiváló érdemeket szerettek ama siker elérésében, hogy a tűz lokalizáltatott, s így a műhely illetve a társulati vagyon nagy része megmentett. Emdelögva kedves kötelességemnek ismerem az általalm képviselt budapest-pécsi, mohács-pécsi és pécs barcsi vasut-társulatok nevében a t. c. polgármesteri hivatalnak és városi kapitányságnak, valamint Vaszary

Gyula parancsnok, Bubregh Nándor rendőrbiztos, Pintér Mátys rendőrmester I. tüzemester és Cser Gyula II. tüzemester uraknak köszönetemet nyilatván, a fentebb elősorolt túzóított legénység és rendőröknek pedig elismerésem nyilatvitása mellett 27 frtot azon kéressel átszámraztatni, hogy a felsorolt túzóított legénység s illetve rendőrök között kiosztani méltóztatssék. Budapestben 1887. február hó 7-én. Tisztelettel az üzlet-igazgató Thaly s. k.

Iskolás gyermekek felruházasá. Talán már „post festum,” de mindamellett még elég jókor adta a siklósi izr. jótékony nőegylet nagylelkűségének tanujelét, írja levelezőnk, midőn a m. hóban tartott közgyűlésre határozatához képest, az ugyanazon hóban tartott tánevigalomban tisztá jövedelmének lényeges részét, a szegény iskolás gyermekek felruháztatására fordította. E szép, magasztos tett m. hó 24-én d. u. ment végbe, minden várakozást felülmúló alakot nyerve. Megjelentek ehhez első sorban az indítványozók: Roger Babetta a nőegylet elnöke, dr Kohn Lajosné alszék és Borovic Róza pénztáros, valamint az egész választmány. Mint vendégek részt vettek az ünnepélyen Kohn Lajos dr ügyvéd hitközségi elnök és Roger Sándor. Az ünnepély 3 órakor, Kellner Ignác kántortartató által betanított és vezetett karénekekkel vette kezdetét, mire tisztelendő Roth Aron, az izr. iskola igazgatója megható magyar beszédben esetetle a tanulók előtt az ünnepély nagy jelentőségét. Mután még forró köszönetet is mondt az egybegyűlteknek jöteknységükért, kezdődött a ruhák kiosztása. Kileuc gyermek — 6 fú és 3 leány — lett tetőtől-talpig igen szép ruhával ellátva és nem volt szem, melyből eközben örömkönyvek nem hullottak volna. Két fú (1 harmadik és 1 második osztb.) nagy tetszéssel fogadott beszédben mondt köszönetet az adományokért és ezt ének követte. Az ünnepély befejezte előtt még az elnök az igazgatót és a tanítótestületet szép, velős beszéddel tisztelte meg, megköszönve az ünnepély rendezése körül gyakorlati fáradozásukat.

A regale-jog megvásárlására törekszenek a kaposváriak. E jog a Bathányi hercegi uradalom. — Érdekes, hogy az uradalom jóval ezelőtt a regale-jogot megvételre felajánlotta a városnak, de — eredménytelenül. A kaposváriak sokat adnának most ily ajánlatért.

Rablógyilkosság. Sós Ferenc és Fabics Imre foktűi lakók és mohácsi vására menve, mult szombati éjjel a szigeten az ott egyedül levő Csicseri Szabó István megfojtották és kirabolták. Gaz tettükkel nem elégedve meg — a vásárra jövők közül töbket megátámadtak, sőt iöttek is reájuk, de vesztükre, mert a vásárosok összeállva, öket elfogták. Rablott holmiaik elszedetvén tőlük, azokban a megfojtottnak rokonsági Csicseri Szabó tulajdonaira ismertek, mire a rablók — sok tagadás után — tettéket beismerték.

Himlőoltás. A mohácsi járás három öltő köre osztatott. Az első kört képezi Mohács; öltő orvos dr B á r á n y Géza községi orvos. A második kört képezik a dunaszekési, sombereki, lancuski, maissi és dalyoki körgyéköségek községei, ugy Iszép nagyközség; öltő orvos: dr Lö w y Jakob, tisztelebeli járásosorvos. Végül a harmadik kört képezik a németbolyi és versendi körgyéköségek községei; öltő orvos: dr B o r s Lajos, tisztelebeli járásosorvos (lakik Német-Bolyban.)

A vörös-kereszt-egylet siklósi fiókja által rendezett jöteknység tánevigalomban céljaira utólag beküldött Szivér István 2 frt, Szivér Istvánné 2 frt, összesen 4 frtot, a melyért halás köszönetét fejezi ki — az elnökség.

Betörtek mult kedd éjjel Spiller és Nikolsburger dardai kerekedők boltjába és onnan 200 frt készpénzt, több darab selyem kendőt és a belyég-készletet magukhoz véve — megugrottak, mert a zajra a tulajdonos felébredvén, gyertyát gyújtott, mit a tolvajok észrevettek. A tolvajok a belyég-készletet az utcán elszökték és kocsin menekültek. — Jó tudjuk, hogy tolvajok és gazemberek mindig voltak és mindig is lesznek, de ami megyénkben az utóbbi idők által a vagyon- és személy biztonság ellen elkövetettek, az messze felülmúlja azon mértéket, melyet egy rendezett államban tűrni lehet. Irányadó köröknek gondolkozhatnának felette, hogy vajon azon elvetemedett tetkek, melyek az elvadult erkölcsök tagadhatatlan jelei, nem teszik-e szükségessé a szigorubb, vagy akár a legszigorubb intézkedéseket?

Orgyilkosság. Bengé községben m. hó 25-ikére volt kitűzve a bíró-választás. Többen a volt bírót mellozni akarván, e szándék a volt bíró egy hívét: a rovott életű Posgai Pávót annyira elkeserítette, hogy 24-ikén este Horváth János tanítót és Csöcsics Imrét, kik az ellepárthoz tartoztak, megleste s midőn ezek hazafelé mentek, rájok lött. Csöcsics azonban meghalt, a tanító pedig négy sörét által hómokán, száján és nyakán szenvedett sérülést, mely azonban nem életveszélyes. A gyilkos beismeré tetteit s azt is, hogy annak elkövetésében bosszu vezérelte. Ez eset miatt a bíró választás elhalasztatott.

Mérgezés. A „Somogy” írja, hogy P. Korpádon Beck ispan neje és ennek anyja a közlebbi napok egyik delutánján szókás szerint megkáváltak és az utóbbi a kávézás után oly rosszul lett, hogy le kellett feküdni; majd gondolván, hogy a kávé tán segít rajta, ismét kavét ivott. Kévszre rá Beck ispanné szinte rosszul lett. Panaszokdokat, hogy torkuk nagyon kiszáradt és arcuk egészen átváltozott. A betegek visszaemlékezvén arra, hogy kávéjuk nagyon émylőgs ízű volt, arra gondoltak, hogy talán ez okozta a hajt. Te hát rögtön orvosért küldtek Kutásra, ki este 10 órakor meg is érkezett, mérgezést konstalt, ellenszert adott be s be is állt lassan a javulás. A kávé édenyben meg is taaláltak a nadragulyát.

Az alföld ivóvíz-kérdése. A magyar alföldön mutatkozó vízhiányon tudvalevőleg újabban artézi kutak furásával segítettek, még pedig kielégítő eredménnyel. A Szentesen, Hódmezővásárhelyen, Veszecen és még néhány alföldi városban furtt artézi kutak mindannyian igen jó ivóvizet szolgáltatnak a lakosságnak. Azonban az ily kutak furását rendkívül megnehezíti ér költségessé teszi az a körülmény, hogy alföldünk geologiai aiakulása még eddig nincs tudományosan felvéve s így sem a rétegsorozatok, sem ama máslyeg, melyben ivóviztartó medence remélhető, meg nem állapítatók. E hiány pótlása végett Zsigmondy Béla mérnök, a ki a zombori artézi kutat fogja furni, nagyob összeget ajánlott fel a kir. földtan intézet igazgatóságának abból a célból, hogy a nagy magyar alföldön eddig létesített artézi kutaknak furó próbái geologiai szempontból, megvizsgáltassanak. E vizsgálatok tehát nem csupán tudományos, hanem gyakorlati szempontból is nagy

fontos-águnk a mennyiben ez utóbbi az Alföld egyes pontjainak rétegei megállapítatnak, ezek pedig igen becses támaszpontokat szolgáltatnak a többi alföldi városokban esetleg furandó artézi kutra s egyuttal az alföldi ivóvíz-hiány fokozatos megszüntetésére nézve.

Sarah grófnő-t, Onnet György híres regényét tartalmazza az Egyetemcs Regénytár II-ik évfolyamának 10-ik köteté. Az „Egyetemcs Regénytár” (kiadja Singer és Wolfner könyvkereskedése, ára többé 50 kr.) díszes piros kötéseit jól ismeri már a magyar olvasó közönség; nines könyves asztal az országban, ahol ott ne volna egy-egy ély díszes, mint érdekes és olcsó köteté. Uj kötetének tartalma — Sarah grófnő — biztosan örögbíteni fogja hírnevét. Onnet ez uj regénye, melyet dramatizaiva már egy hónap alatt látni fogunk a nemzeti színházban, előbb író-dírt mint a Bánya és Lise Fleuron, de éy oly érdekes, mint ezek s mint a nagyhívt író minden műve, kiválóan drámai hatású. Valódi párja „Vasgyörgy”-nak.

„Leányvilág” 4-ik száma következő változatos tartalommal jelent meg: Ki volt nagyobb? (Költ.) Városy Mihálytól. — Az őrangyal. Elbeszélés, Márki Gábricllától. (Vége.) — Tündér Ilona. Mutatvány a most megjelent „Mondatfüzérből.” (Folyt.) — Két virág. (Kép.) — Gyí tel (Kép.) — Tárca. Itt is, ott is. V. Horváth Józseftől. (Vége.) — Az okori népek vallása. Mythologia. (Folyt.) — Téli mulatság. (Kép.) Adomák. — Képeinkhez. — Irodalom. — Vegyes. — Toussaint-Langenscheidt francia önkeltatási levelei. — Talányok. — A 3. számban megjelent talányok értelme. — A borítékon: Tartalom. — Heti naptár. — Tarsalgó (Levelezések.) — A 3-ik számban megjelent talányok megfejtői. — A mi postánk. — Fialtal leánykákunk igen ajánlhatjuk. — Megjelenik havonként kétszer. — Előfizetési ára egész évre 4 frt, mely legcélszerűbben postautalványon Ceglédre, a kiadó-hivatalba küldendő. Szerkesztő és kiadó:uladonoss Kalocsa Róza.

Kimutatása azon adományoknak, melyek a pécsi jót. nőegylet által febru. hó 24-én rendezett közvácsorára befolytak: Cseh-Kövér Anna 10 frt. Aidinger Jánosné, Bánffy Augustas. Csah-Sanki Mar, Czirer Stefanie, Kohárits Károlyne, Krasznay Mari, br. Marjthényi Amália, Matyasovsky Z-olnya Teréz, Rühner Gyuláné, Spiesz Etelka, Szauter Gusztávine, Czirer József, Gyalóhí Gyula ar., Hammer Károly, Hinkó László, Höbling Miksa dr., Hübner Gáspár (Úszög), Kopasznya-Sikorski Tedesz, Malcsék N., Rath Mátys, Seifricz István kanonok, Szivér István (Siklósi), Zsolnay Vilmos 5 5 frt. Sipócz Frida 200 ötvös szoda-víz és 8 frt. Bedó Anna, Czvetkovics Ferencné, Mayer H. és J. urhölgyek, Franzl Alajos, Kovács Mihály, Szántó József 3—3 frt. Höbling Julia 2 frt 60 kr. Blauhörn Gusztávine, Bedó Karolin, Czirer Jánosné, Fischer Ferencné, Först-r Jozefin, Grünhut M., Haidekker Anna, Lexa Ludovika, Lorenz Katalin, Makay Emlőné, Maletter Rndolné, Matyas Róza, Mendi Matil, Nagy Józsefné, br. Ottinger Gottfriedné, Kábl Vilma, Scholcz Erikus (Kaposvár), Schwarz Katalin, Schwarz Matild, Szoutahg Mátysné, Szay Jánosné, Beretvás Sándor, Blum Gyula, Faykis Sándor dr., Fazekas Sándor (Sellye), Fekete Mihály, Galamb Gyula, Girtl N., Hoffmann Ferenc (Kolonia), Keserits Pál, Kosty, I. N., Krausze Ignac, Lammner Ágoston, Lechner Antal, Piller Béla, Pintér Jozsef, Pogorzcs Ede, Renc Béla, Ribay Ferenc, Ruppert Jozsef, Ruzsovics Jozsef (Kopács), Seifricz Antal, Vesev Resz, Werner János (Kolonia) 2 2 frt. Benyovszki Manone, Bezl Magdolna, Blauhörn Györgyine, Hölzl Teréz, Kisfaludy Imréné, Mihalkovits Gizella (Bonyhád), Schulhof Róza, Simonffy Jánosné, Szirányi Karolin, Tolnai Vilmosné, Vízkelety Feueua, Aulik János, Blum János, Hartl Ferenc, Heger N., Höbling György Dárda), Jasek Alajos (Himesháza), Mate-rényi János (Pécsvár), Mettinger dr. (Kolonia), Náray Pál dr. (Pécsvár), Redi Hugó (Úszög), Roth Ámin, Tuzs Mihály és Tomanóczy I—1 frt. Az egész bevétel (262 frt 60 kr. adománnyokkal és 10 frt felkeltéssel együtt) volt 817 frt 40 kr. Kiadások 387 frt 60 kr. Maradt tiszta jövedelem 430 frt. Felüliizetése: Schmidt Lajosné 2 frt; Cseh Bertalan, Daempff dr., Heger N., Tamasy N., Tóth István, N. N. és N. N. 1—1 frt; összesen 10 frt. Pécsétt, 1887. február hó 24-én. Magyarly Róza, alelnök.

Hatóságilag hitelesített bizonyítványok Brandt R. győgszerész svájci labdacsalról. Ha bár a svájci labdacsok majd minden családnál, falun és városban egyaránt, feltalálhatók és sok ezeren, mint vándorló apostokok hirdetik jóságát: mindamellett Brandt úr az utóbbi hónapokban hozzá érkezett közönlőratokat, a mennyire csak lehetséges volt, a hatóságok által hitelesítette, hogy úgy ezeknek, mint a közönségnek kellő biztosítékot nyújtson az iránt, hogy azok a közönlőratok, melyek a svájci labdacso-ki jö hatását illetőleg a hírlapokban megjelennek, csakugyan valódiak. Eddigél még semmi más ké-szítmeny se volt abban a helyzetben, hogy jóságára nézve ily tanuaizonyságot nyújtson, s bárki is bizvást meggyőződést szerzhethet magának arról, hogy szék-rekedés — vértulolás, fejféjtás, szédülés stb — ellen nines jobb szer Brandt R. győgszerész svájci lab-dacsainál, melyek dobozokntat 70 kr. kaphatók a győgszertárkában.

Törvényszéki csarnok.

Polgári ügyök.

Március 1-én előadott Piller Antal kir. széki bíró ált l Schäfer György és társainak özv. Schlep Györgyne szül. Wárz Anna elleni pere végrendelet megállapítása és örökség megtelése iránt. — Dr Rotschild Samu — Bümlen Jozsef elleni pere ügyvédi díj megállapítása iránt. — Kotáczai Juli férj. Raudn Antalné Patacsi Péter és társai elleni pere örökség megállapítása iránt.

Március 3-án Bogay Pongrát: széki bíró által előada-tott: Marton Péter özv. Jozipovits Mihályné és társai elleni pere ingatlan tulajdonjoga iránt. — Schubert Jakabné — Welding Mihály és társai elleni pere öröksödéss iránt. — Csepő Pál és neje Hofleker János elleni pere ingatlan birtokba bocsátása iránt. — Péter Samuelné — Péter Samuel elleni pere házassági kötelék felbontása iránt. — Papp J. Anna férj. Hatta Jánosné — Pap János elleni pere öröksödéss iránt.

Március 7-én: Kaitenbach János és társai ellen sikkasztás, hatóság elleni erőszak és jogtalán elszajtatás miatt. — Johann Károly ellen súlyos testi sértes miatt.

Március 9-án: Alrutz Gyula és társai ellen lopás és orgazdaság miatt. — Baneth Gábor ellen csalás miatt. — Bosnyák János és társai ellen lopás miatt.

Március 11-én: Sokács Markó és társai ellen csalás miatt. — Ifj. Horváth József és társai ellen szándékos emberölés miatt.

Március 12-én: Nikolics Miklós és társai ellen szándékos emberölés miatt. — Szatykó Bálint ellen lopás miatt.

Gabona-árjegyzék			
a Pécsétt 1887. évi február 19-án tartott hetivásárról.		középszere	
100 kilogramm jó	9 frt 20 kr.	9 frt — kr.	8 frt 90 kr.
Buza	7	6	50
Kétszeres	6	40	30
Rozs	6	40	30
Arpa	6	40	30
Zab	6	40	30
Kukoricza	6	5	80
Hajdina			
M é t e r m á s z a s :			
Széna	2 frt 80 kr.	Szalma	2 frt 20 kr.
Laptalajdonos:		Felőlő szerkesztő:	
Fekete Mihály.		Feiler Mihály.	

